

## ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a členů JUDr. Pavla Krbka, JUDr. Ivany Doubkové, JUDr. Josefa Českého, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem**, se sídlem Národního odboje 1274, Ústí nad Labem, proti kárně obviněné: **JUDr. K. U.**, soudkyně Okresního soudu v Děčíně, se sídlem Masarykovo nám. 1, Děčín, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně ze dne 16. 3. 2016, při ústním jednání konaném dne 16. 6. 2016

**t a k t o :**

**JUDr. K. U., nar. X,**

soudkyně Okresního soudu v Děčíně,

**s e** podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

**u z n á v á v i n n o u, ž e**

jako soudkyně a současně i jako předsedkyně Okresního soudu v Děčíně v sobotu dne 28. 11. 2015 v době okolo 12.20 hodin v budově Okresního soudu v Děčíně nejprve požádala přítomné příslušníky Policie ČR, v tu dobu zde vykonávající eskortu zatčeného obviněného J. V., o umožnění rozmluvy zatčeného s její dcerou, přítelkyní obviněného, v čemž jí bylo ze strany policistu vyhověno, následně bez jakéhokoli oprávnění vstoupila do jednacích síní v době, kdy zde soudce Mgr. R. B. a zapisovatelka L. K. připravovali výrok rozhodnutí ve věci návrhu státní zástupkyně na vzetí obviněného J. V. do vazby, a těmto po několika obecných větách sdělila, že zatčený obviněný J. V. je přítelem její dcery, na což soudce Mgr. R. B. reagoval jejím vykázaním z jednacích síní,

**t e d y**

**zaviněně porušila**

povinnosti soudce a ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

## tím spáchala

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

## a za to se jí ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb.

kárné opatření - důtka .

## O d ů v o d n ě n í :

### I.

#### Obsah návrhu

Kárný navrhovatel (dále též „navrhovatel“) podáním ze dne 16. 3. 2016 podal u Nejvyššího správního soudu návrh na zahájení kárného řízení proti kárně obviněné (dále též „JUDr. K. U.“) pro skutek spočívající v tom, že jako soudkyně a současně i jako předsedkyně Okresního soudu v Děčíně v sobotu dne 28. 11. 2015 v době okolo 12.20 hodin v budově Okresního soudu v Děčíně nejprve požádala přítomné příslušníky Policie ČR, v tu dobu zde vykonávající eskortu zatčeného obviněného J. V., o umožnění rozmluvy zatčeného s její dcerou, která je přítelkyní obviněného, v čemž jí bylo ze strany policistů vyhověno, následně bez jakéhokoli oprávnění vstoupila do jednací síně v době, kdy zde soudce Mgr. R. B. a zapisovatelka L. K. připravovali výrok rozhodnutí ve věci návrhu státní zástupkyně na vzetí obviněného J. V. do vazby, a těmto po několika obecných větách sdělila, že zatčený obviněný J. V. je přítelem její dcery, na což soudce Mgr. R. B. reagoval jejím vykázaním z jednací síně, nicméně vzápětí bylo soudcem rozhodnuto o propuštění obviněného J. V. ze zatčení.

Tím se podle navrhovatele kárně obviněná dopustila se kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích v platném znění), neboť zaviněně svým jednáním ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

V odůvodnění písemného návrhu navrhovatel uvedl, že mu jako předsedovi Krajského soudu v Ústí nad Labem byl dne 29. 12. 2015 předložen podnět okresního státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně JUDr. P. M., v němž tento poukazoval na nestandardní průběh rozhodování soudce Mgr. R. B. dne 28. 11. 2015 o vazbě zatčeného obviněného J. V. ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 0 Nt 1630/2015. Na podporu svých tvrzení připojil úřední záznamy policistů, státní zástupkyně Mgr. Z. a protokol o vazebním zasedání.

pokračování

Na základě tohoto podnětu dal navrhovatel dne 11. 1. 2016 pokyn předsedkyni Okresního soudu v Děčíně Mgr. Zdeňce Hoškové, aby provedla potřebné šetření. Jejím výsledkem jsou vyjádření soudce Mgr. R. B., protokolující úřednice L. K. a kárně obviněné JUDr. K. U. Dále navrhovatel uvedl, že ze všech shromážděných podkladů vyplývá, že dne 28. 11. 2015 v době od 11.00 hodin se v budově Okresního soudu v Děčíně ve věci 0 Nt 1630/2015 konalo vazební zasedání o návrhu státní na vzetí do vazby obviněného J. V., nar. X. V době, kdy bylo vazební zasedání přerušeno, a soudce Mgr. R. B. se v jednací síni, pouze za přítomnosti protokolující úřednice L. K., připravoval na vyhlášení rozhodnutí, v prostoru před jednací síní přistoupila kárně obviněná JUDr. K. U. k tam stojícím příslušníkům Policie ČR, jež v tu dobu vykonávali eskortu zatčeného obviněného J. V., a tyto požádala o umožnění rozmluvy obviněného s její dcerou, která je přítelkyní obviněného, když sebe označila za zaměstnanci soudu. Poté, co její prosbě policisté vyhověli, došlo k setkání obviněného a její dcery. Kárně obviněná JUDr. U. vzápětí sama vstoupila do jednací síně a zde se přítomného soudce Mgr. R. B. po několika formálních větech začala dotazovat na projednávanou věc a soudci, a rovněž i zde přítomné zapisovatelce L. K., sdělila, že zatčený obviněný J. V. je přítelem její dcery. Poté, co kárně obviněná opustila jednací síň, vstoupili do ní státní zástupkyně, obhájce, obviněný a policejní eskorta a bylo pokračováno v přerušovém vazebním zasedání prezentací rozhodnutí, jímž byl J. V. propuštěn ze zatčení.

Navrhovatel dále uvedl, že přestože ze souhlasných vyjádření soudce Mgr. R. B. i zapisovatelky L. K. je zřejmé, že rozhodnutí o propuštění J. V. ze zatčení nijak nesouviselo s osobou ani s jednáním kárně obviněné JUDr. K. U., nýbrž že bylo založeno na volném zhodnocení důkazů provedených ve vazebním zasedání, je zřejmé, že u ostatních přítomných, tj. státní zástupkyně, obhájce a příslušníků Policie ČR, byla v důsledku jednání kárně obviněné ohrožena důvěra v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, neboť všichni takto vyjmenovaní si mohli myslet, že naopak právě zásah JUDr. K. U. do nezávislé rozhodovací pravomoci soudce byl příčinou konečného rozhodnutí, jež vyznělo ve prospěch zatčeného obviněného. Právě tento fakt navrhovatel označil za stěžejní, neboť tímto jednáním se JUDr. K. U. dopustila předmětného kárného provinění.

K osobě kárně obviněné soudkyně navrhovatel uvedl, že JUDr. K. U. vykonává funkci soudkyně od 27. 6. 1984. Od počátku působí u Okresního soudu v Děčíně na občanskoprávním úseku, dne 1. 5. 1996 byla jmenována místopředsedkyní Okresního soudu v Děčíně, od 1. 10. 2012 byla pověřena zastupováním předsedy soudu a dne 1. 12. 2012 byla jmenována předsedkyní Okresního soudu v Děčíně. Na tuto funkci rezignovala ke dni 31. 12. 2015. V minulosti proti ní nebylo vedeno kárné řízení.

Závěrem kárného návrhu navrhovatel konstatoval, že z hlediska vysoké intenzity vytýkaného jednání kárně obviněná soudkyně naplnila skutkovou podstatu kárného provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů. Jako soudkyně s mnohaletou praxí a současně, a především jako předsedkyně okresního soudu věděla, že svým jednáním může ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, a se vznikem takového následku byla i dostatečně srozuměna.

Ze všech výše uvedených důvodů navrhovatel kárnému senátu Nejvyššího správního soudu navrhl, aby byla soudkyně Okresního soudu v Děčíně JUDr. K. U. uznána vinnou kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a bylo jí ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uloženo kárné opatření - snížení platu o 30 % na dobu 6 měsíců.

## II. Vyjádření kárně obviněné

JUDr. K. U. ve svém vyjádření ze dne 5. 5. 2016 na výzvu soudu uvedla, že odkazuje na obsah svého písemného vyjádření ze dne 20. 1. 2016, které podala pověřené předsedkyni Okresního soudu v Děčíně JUDr. Zdeňce Hoškové, a které bylo zasláno Nejvyššímu správnímu soudu jako příloha k návrhu na zahájení kárného řízení.

V tomto předchozím vyjádření kárně obviněná zejména uvedla, že si je vědoma svého pochybení, tohoto lituje a omlouvá se za něj, nicméně na soudce Mgr. R. B. nikterak nepůsobila a nijak jej neovlivňovala v tom, jak má v předmětné věci rozhodnout. Bylo čistě náhodou, že se v sobotu dne 28. 11. 2015 nacházela v budově Okresního soudu v Děčíně. Byla zde se svou dcerou, která jí šla pomoci při práci na počítači. Při vstupu do budovy zjistila, že zde probíhá vazební zasedání s J. V., přítelem dcery, o tom sice věděla od dcery, nicméně neznala přesný čas jeho konání. V okamžiku, kdy z jednací síně vycházely osoby, mezi nimi i J. V., požádala policisty o možnost setkání obviněného s její dcerou. JUDr. K. U. mezitím vstoupila do jednací síně, kde byl přítomen pouze soudce Mgr. R. B. a zapisovatelka L. K. JUDr. K. U. se soudce zeptala, jak to v projednávané věci vypadá, na což jí soudce řekl, že ještě neví, jak rozhodne a ona hned nato jednací síň opustila. Zhruba za půl hodiny se pak od obhájce obviněného dozvěděla, že bylo rozhodnuto o propuštění obviněného ze zatčení.

V písemném vyjádření ze dne 5. 5. 2016 potom kárně obviněná zejména uvedla, že žádném případě neměla v úmyslu jakýmkoliv způsobem ovlivňovat soudce Okresního soudu v Děčíně Mgr. R. B. při rozhodování o propuštění ze zadržení a vzetí do vazby J. V. ve věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 0 Nt 1630/2015. Bylo jí velice líto její dcery, a proto požádala na chodbě soudu přítomné příslušníky policie, zda by se dcera mohla se zadrženým J. V. pozdravit a promluvit s ním, s čímž souhlasili. Do jednací síně kárně obviněná potom vstoupila pouze proto, aby soudce Mgr. R. B. o této skutečnosti informovala a nikoliv, abych jej jakýmkoliv způsobem ovlivňovala při rozhodování v této věci. Tohoto svého pochybení velice lituje a uvědomuje si nevhodnost tohoto mého jednání.

Ke své osobě poukázala na průběh svého působení v justici, kde působí od r. 1982, s tím, že nikdy proti ní nebylo vedeno kárné řízení a vždy se snažila, abych svým chováním a jednáním neohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudu. Nad svým jednáním a chováním, pro které proti ní bylo zahájeno kárné řízení, projevila opakovaně lítost a omluvila se za ně. Závěrem uvedla, že věří, že kárný senát Nejvyššího správního soudu přihlédne při svém rozhodování ke skutečnostem,

pokračování

za nichž k jejímu pochybení došlo i k jejímu v minulosti bezproblémovému působení v justici.

Navrhla proto také provést dokazování jejím osobním spisem vedeným u Okresního soudu v Děčíně.

Ke svým tvrzením kárně obviněná dále navrhla provedení dokazování výsledkem svědků Mgr. R. B. - soudce Okresního soudu v Děčíně a L. K. – protokolující úřednice Okresního soudu v Děčíně.

### III.

#### Průběh ústního jednání a skutková zjištění

Zástupce kárného navrhovatele při ústním jednání přednesl písemné znění návrhu na zahájení kárného řízení, včetně rekapitulace jeho písemného odvodnění.

Kárně obviněná odkázala na písemná znění svých písemných vyjádření k návrhu, ze dne 20. 1. 2016 a ze dne 5. 5. 2016, v plném rozsahu s tím, že současně vyjádřila lítost nad tím, co je jí kladeno za vinu. Uvedla, že se za to, co se stalo, omlouvá a mrzí ji to.

Předseda kárného senátu následně seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si za účelem doplnění podkladů potřebných k řádnému zjištění skutkového stavu vyžádal jednak vyjádření kárně obviněné k podanému návrhu, a dále si od kárného navrhovatele vyžádal osobní spis kárně obviněné, jakož i spis Okresního soudu v Děčíně ve věci rozhodování o vzetí do vazby obviněného J. V., sp. zn. 0 Nt 1630/2015.

Z příloh ke kárnému návrhu, a dále z opatřených podkladů, kárný soud zjistil a ověřil, že skutečnosti uváděné v kárném návrhu odpovídají jejich obsahu.

Po seznámení účastníků řízení s výsledky předběžného šetření kárný senát přistoupil k provedení dokazování.

Předseda kárného senátu nejprve provedl výslech kárně obviněné, dále provedl důkaz spisem Okresního soudu v Děčíně, sp. zn. 0 Nt 1630/2015, poté výslech svědků L. K., protokolující úřednice Okresního soudu v Děčíně, Mgr. V. Z., státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Děčíně, a Mgr. R. B., soudce Okresního soudu v Děčíně. Současně byl proveden také důkaz osobním spisem kárně obviněné.

Z výslechu kárně obviněné vyplynulo, že nepopírá, že se dopustila skutku, který je jí kladen za vinu. Snažila se osvětlit, co ji k předmětnému jednání vedlo, a to jak při zjednávání rozmluvy své dcery s obviněným J. V., kdy se eskortujícím policistům představila jako zaměstnankyně soudu, tak potom při vstupu do jednací síně a při sdělení učiněném ve vztahu k soudci Mgr. B. Chtěla soudce Mgr. B. toliko informovat, že obviněný J. V. je přítelem její dcery, avšak nechtěla jej jakýmkoliv způsobem ovlivňovat při rozhodování v předmětné věci. Opakovaně uvedla, že tohoto svého pochybení velice lituje a uvědomuje si nevhodnost tohoto mého jednání, a odkázala na svoji dosavadní soudcovskou bezúhonnost.

Z obsahu protokolu o vazebním zasedání konaném dne 28. 11. 2015, ve věci sp. zn. 0 Nt 1630/2015 kárný senát zjistil, že tento protokol neobsahuje žádný záznam, který by se týkal toho, že JUDr. K. U. před rozhodnutím do jednací síně vstoupila, a tedy ani záznam o tom, jak a o čem probíhal její příp. rozhovor se soudcem, a popř. s protokolující úřednicí.

Svědci soudce Mgr. R. B. a protokolující úřednice L. K. souhlasně potvrdili, že kárně obviněná při vazebním jednání ve věci obviněného J. V. vstoupila do jednací síně v době, kdy soudce připravoval rozhodnutí, a mj. sdělila, že obviněný J. V. je přítelem její dcery. Na to soudce Mgr. R. B. reagoval jejím vykázaním z jednací síně. Soudce Mgr. R. B. současně prohlásil, že rozhodnutí o propuštění J. V. ze zatčení nijak nesouviselo s osobou ani s jednáním kárně obviněné JUDr. K. U., nýbrž že bylo založeno na volném zhodnocení důkazů provedených ve vazebním zasedání. K dotazu předsedy senátu, proč nebyl příchod JUDr. U. do jednací síně zaznamenán v protokolu o vazebním zasedání ze dne 28. 11. 2015, svědek Mgr. R. B. sdělil, že toto považoval za neoficiální, zapsat jej to ani nenapadlo, nebylo to součástí vazebního zasedání, a k učiněnému vyjádření kárně obviněné nebylo při předmětném rozhodování nikterak přihlášeno.

Svědce Mgr. V. Z. potvrdila, že viděla v prostoru před jednací síní, jak JUDr. K. U. přistoupila k tam stojícím příslušníkům Policie ČR, jež v tu dobu vykonávali eskortu zatčeného obviněného J. V., a velitele eskorty požádala, zda by dívka, která s ní přišla, mohla promluvit s obviněným. Ten rozmluvu umožnil a tato dívka přešla k obviněnému J. V. a poté spolu setrvali v důvěrném rozhovoru. Kárně obviněná JUDr. U. vzápětí sama vstoupila do jednací síně a vyšla zhruba po deseti minutách.

Z obsahu osobního spisu JUDr. K. U. kárný soud zjistil, že JUDr. K. U. vykonává funkci soudkyně od 27. 6. 1984. Od počátku působí u Okresního soudu v Děčíně na občanskoprávním úseku, dne 1. 5. 1996 byla jmenována místopředsedkyní Okresního soudu v Děčíně, od 1. 10. 2012 byla pověřena zastupováním předsedy soudu a dne 1. 12. 2012 byla jmenována předsedkyní Okresního soudu v Děčíně. Na tuto funkci rezignovala ke dni 31. 12. 2015. V minulosti proti ní nebylo vedeno kárné řízení.

Zástupce kárného navrhovatele dále předložil jako důkaz písemnost „Výsledek závěru šetření policie – Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování, expozitura Ústí nad Labem“, ze dne 31. 3. 2016. Z této písemnosti vyplývá, že předmětné jednání kárně obviněné bylo policií posouzeno tak, že se nejednalo o trestný čin, nelze však vyloučit, se jmenovaná mohla daným jednáním dopustit kárného provinění. Zástupce kárného navrhovatele tuto písemnost předložil s odůvodněním, že se tím dokládá, že v projednávané věci není překážka věci rozsouzené.

Žádné další z navrhovaných důkazů kárný senát neprováděl, neboť s ohledem na zjištěné skutečnosti a posuzované aspekty věci dospěl k názoru, že by provedení těchto důkazů nic nového, resp. podstatného, pro posouzení věci nepřineslo.

Zástupce kárného navrhovatele v závěrečném vystoupení uvedl, že má za to, že skutek, jak byl popsán v kárném návrhu, byl v plném rozsahu prokázán. Pokud jde o

pokračování

navrhované kárné opatření, zástupce navrhovatele uvedl, že vzhledem ke skutečnostem, které kárně obviněná uváděla při jednání stran tíživé osobní situace v rozhodný den, dal ke zvážení jako dostačující uložení důtky.

Kárně obviněná na závěr uvedla, že svého jednání a chování, pro které je proti ní vedeno kárné řízení, lituje a omlouvá se za ně. Sama z něj také vyvodila opatření, když rezignovala na funkci předsedkyně soudu. Poznamenala, že se za dobu svého působení v justici žádného pochybení nikdy nedopustila a váží si toho, že může vykonávat funkci soudkyně u Okresního soudu v Děčíně. Již samu situaci, kdy je proti ní vedeno kárné řízení, nese velmi těžce.

#### IV.

#### Posouzení věci soudem

Kárný senát se zabýval v první řadě dodržením subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“) musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení ze dne 16. 3. 2016 byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 17. 3. 2016. K vytýkanému jednání kárně obviněné došlo dne 28. 11. 2015. Dne 29. 12. 2015 byl v předmětné věci předložen předsedovi Krajského soudu v Ústí nad Labem podnět okresního státního zástupce v Děčíně JUDr. P. M. Kárný návrh podaný u Nejvyššího správního soudu dne 17. 3. 2016 byl tedy podán v rámci zákonem stanovené šestiměsíční subjektivní lhůty, stejně jako v rámci zákonné objektivní a zároveň i prekluzivní lhůty tří let.

Dále kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala toho, že kárně obviněná jako soudkyně, a současně i jako předsedkyně Okresního soudu v Děčíně, v sobotu dne 28. 11. 2015 v době okolo 12.20 hodin v budově Okresního soudu v Děčíně nejprve požádala přítomné příslušníky Policie ČR, v tu dobu zde vykonávající eskortu zatčeného obviněného J. V., o umožnění rozmluvy zatčeného s její dcerou, jež je přítelkyní obviněného, v čemž jí bylo ze strany policistů vyhověno. Následně bez jakéhokoli oprávnění vstoupila do jednací síně v době, kdy zde soudce Mgr. R. B. a zapisovatelka L. K. připravovali výrok rozhodnutí ve věci návrhu státní zástupkyně na vzetí obviněného J. V. do vazby, a těmto po několika obecných větách sdělila, že zatčený obviněný J. V. je přítelem její dcery, na což soudce Mgr. R. B. reagoval jejím vykázaním z jednací síně, nicméně vzápětí bylo soudcem rozhodnuto o propuštění obviněného J. V. ze zatčení.

Pokud jde o otázku viny, z provedeného dokazování má soud za zřejmé, že po skutkové stránce se popsaná pochybení, která byla předmětem kárného návrhu, prokázala v plném rozsahu. Ostatně i kárně obviněná to, že se vytýkaného jednání dopustila, výslovně uznala. Vytýkaného jednání kárně obviněná opakovaně litovala, a snažila se

osvětlit, co ji k předmětnému jednání vedlo. A to jak při zjednávání rozmluvy své dcery s obviněným J. V., tak potom při vstupu do jednací síně a při sdělení učiněnému ve vztahu k soudci Mgr. B.

Kárný senát se návazně zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce *zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.*

V případě prvního z uvedených pochybení kárně obviněné, kdy před jednací síní pristoupila k příslušníkům Policie ČR, jež v tu dobu vykonávali eskortu zatčeného obviněného J. V., a tyto požádala o umožnění rozmluvy obviněného s její dcerou, která je přítelkyní obviněného, když sebe označila za zaměstnanku soudu, kárný senát dospěl k jednoznačnému závěru, že skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích kárně obviněná tímto jednáním naplnila. Jako soudkyně, a v tu dobu i předsedkyně okresního soudu věděla, že tento její postup nemá žádnou právní oporu, a ve spojení s tím, že ji příslušníci eskorty nutně vnímali jako osobu příslušející k danému okresnímu soudu, muselo být toto její jednání přítomnými osobami chápáno jako jisté zneužití jejího vlivového postavení. A i když faktický důsledek tohoto jednání kárně obviněné byl, vzhledem k okolnostem případu, relativně málo škodlivý, podle kárného senátu již tímto jednáním kárně obviněná narušila důstojnost soudcovské funkce a současně ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Závažnější vyznění potom podle kárného senátu mělo návazné pochybení kárně obviněné, kdy sama vstoupila bez jakéhokoli oprávnění do jednací síně v době, kdy zde soudce Mgr. R. B. a zapisovatelka L. K. připravovali výrok rozhodnutí ve věci návrhu státní zástupkyně na vzetí obviněného J. V. do vazby, a těmto po několika obecných větách sdělila, že zatčený obviněný J. V. je přítelem její dcery. V tomto případě se kárný senát v plném rozsahu ztotožnil s hodnocením předmětného pochybení, které ve svém návrhu předestřel navrhovatel. Jmenovitě se ztotožnil s tím, že přestože ze souhlasných vyjádření soudce Mgr. R. B. i zapisovatelky L. K. je zřejmé, že rozhodnutí o propuštění J. V. ze zatčení nijak nesouviselo s osobou ani s jednáním kárně obviněné soudkyně, a bylo založeno na volném zhodnocení důkazů provedených ve vazebním zasedání, bylo zřejmé, že u ostatních přítomných, tj. státní zástupkyně, obhájce a příslušníků Policie ČR, byla v důsledku jednání kárně obviněné ohrožena důvěra v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, neboť všichni takto vyjmenovaní si mohli myslet, že naopak právě zásah kárně obviněné do nezávislé rozhodovací pravomoci soudce byl příčinou konečného rozhodnutí, jež vyznělo ve prospěch zatčeného obviněného. Právě tuto skutečnost vyhodnotil i kárný senát jako stěžejní pro naplnění vytýkaného kárného provinění kárně obviněné. Takovéto jednání kárně obviněné z pozice soudkyně, navíc v rozhodné době i z pozice předsedkyně okresního soudu, kdy bez jakéhokoli oprávnění vstoupila do jednací síně ve fázi přípravy rozhodnutí, a hovořila k tam přítomným soudním osobám, přinejmenším narušila standartní průběh rozhodování soudu, považuje kárný senát za zcela nepřipustné, a vnímá je jako pochybení se značným stupněm jeho



pokračování

intenzity. Toto pochybení kárný senát hodnotí nejen jako značně profesně neetické, ale současně též jako odborně neprofesionální.

Kárně obviněná svá pochybení uznala, nicméně poukazovala okolnosti, za kterých k daným pochybením došlo, a na motivy, které ji k danému jednání vedly. K tomu výslovně uvedla, že jí bylo v dané situaci líto její dcery. To kárný senát vyhodnotil tak, že při předmětném jednání kárně obviněné převládlo „srdce matky“ nad „rozumem soudkyně“.

Kárný senát, vedle zjištění a prokázání vytýkaných pochybení, vzal souhrnně v úvahu jak okolnosti svědčící v neprospěch kárně obviněné, zejména pak značnou závažnost druhého z uvedených pochybení, tak okolnosti svědčící v její prospěch, a tady pak zejména její dosavadní soudcovskou bezúhonnost.

Za tohoto stavu věci kárný senát dospěl k závěru, že jsou důvody pro postup podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., k uložení kárného opatření, a to podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 6/2002 Sb., tedy opatření spočívající v uložení důtky. Kárný senát má uložené kárné opatření za odpovídající, a současně i způsobilé motivovat kárně obviněnou k řádnému plnění všech jejích pracovních povinností tak, aby nenarušovala důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožovala důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

**P o u č e n í:** Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 16. června 2016

JUDr. Petr Průcha  
předseda kárného senátu